

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (desátého senátu)

10. července 2014*

„Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Zakázky nedosahující prahové hodnoty stanovené ve směrnici 2004/18/ES — Články 49 SFEU a 56 SFEU — Zásada proporcionality — Podmínky vyloučení ze zadávacího řízení — Kritéria kvalitativního výběru vztahující se k osobní situaci uchazeče — Povinnosti vztahující se k placení příspěvků na sociální zabezpečení — Pojem ‚vážné porušení právních předpisů‘ — Rozdíl mezi dlužnými částkami a uhrazenými částkami, který přesahuje 100 eur a 5 % dlužných částek“

Ve věci C-358/12,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia (Itálie) ze dne 15. března 2012, došlým Soudnímu dvoru dne 30. července 2012, v řízení

Consorzio Stabile Libor Lavori Pubblici

proti

Comune di Milano,

za přítomnosti:

Pascolo Srl,

SOUDNÍ DVŮR (desátý senát),

ve složení A. Rosas, vykonávající funkci předsedy desátého senátu, D. Šváby a C. Vajda (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: A. Impellizzeri, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. července 2013,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Consorzio Stabile Libor Lavori Pubblici N. Seminarou, R. Invernizzim a M. Falsanisim, avvocati,
- za Comune di Milano M. Maffeym a S. Paganem, avvocati,
- za Pascolo Srl A. Tornitorem, F. Femianem, G. Fuzierem a G. Sorrentinem, avvocati,

* Jednací jazyk: italština.

- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s G. Aiellem, avvocato dello Stato,
- za českou vládu M. Smolkem, jako zmocněncem,
- za polskou vládu B. Majczynou a M. Szpunarem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi A. Tokárem a L. Pignataro-Nolin, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 49 SFEU, 56 SFEU a 101 SFEU.
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Consorzio Stabile Libor Lavori Pubblici (dále jen „konsorcium Libor“) a Comune di Milano ve věci rozhodnutí Comune di Milano zrušit zadání veřejné zakázky na stavební práce s konečnou platností konsorciu Libor z důvodu, že posledně uvedené nesplnilo své povinnosti platby sociálních příspěvků ve výši 278 eur.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132), ve znění nařízení Komise (ES) č. 1177/2009 ze dne 30. listopadu 2009 (Úř. věst. L 314, s. 64, dále jen „směrnice 2004/18“), v bodě 2 odůvodnění uvádí:

„Zadávání zakázek sjednaných v členských státech jménem státu, regionálních nebo místních orgánů a jiných veřejnoprávních subjektů musí dodržovat zásady Smlouvy [o FEU], zejména [...] zásad[u] volného pohybu zboží, zásad[u] svobody usazování a zásad[u] svobodného poskytování služeb a [...] zásad[y] z nich odvozen[é], jako je zásada rovného zacházení, zásada zákazu diskriminace, zásada vzájemného uznávání, zásada proporcionality a zásada transparentnosti. Pro veřejné zakázky, které převyšují určitou hodnotu, je žádoucí, aby byla vypracována ustanovení zavádějící na úrovni Společenství koordinaci vnitrostátních zadávacích řízení těchto zakázek, jež by byla založena na těchto zásadách, aby zajistila jejich účinnost a zaručila otevření zadávání veřejných zakázek hospodářské soutěži. Tato koordinační ustanovení by proto měla být vykládána v souladu s výše uvedenými pravidly a zásadami, jakož i dalšími pravidly Smlouvy.“

- 4 Článek 7 této směrnice stanoví prahové hodnoty, od jejich dosažení se použijí pravidla o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, která stanoví. Pokud jde o veřejné zakázky na stavební práce, čl. 7 písm. c) uvedené směrnice stanoví použitelnou prahovou hodnotu na 4 845 000 eur.

- 5 Článek 45 směrnice 2004/18 se týká kritérií kvalitativního výběru vztahujících se k osobní situaci zájemce nebo uchazeče. Odstavec 2 tohoto článku stanoví:

„Z účasti na zakázce může být vyloučen každý hospodářský subjekt:

[...]

- e) který nesplnil povinnosti vztahující se k placení příspěvků na sociální zabezpečení podle právních předpisů země, v níž je usazen, nebo podle právních předpisů země veřejného zadavatele;
- f) který nesplnil povinnosti vztahující se k placení daní a poplatků podle právních předpisů země, v níž je usazen, nebo podle právních předpisů země veřejného zadavatele;

[...]

Členské státy upřesní, v souladu se svým vnitrostátním právem a s přihlédnutím k právu Společenství, podmínky pro uplatňování tohoto odstavce.“

Italské právo

- 6 Legislativní nařízení č. 163 o kodexu pro veřejné zakázky na stavební práce, služby a dodávky podle směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES (decreto legislativo n. 163 – Codice dei contratti pubblici relativi a lavori, servizi e forniture in attuazione delle direttive 2004/17/CE e 2004/18/CE) ze dne 12. dubna 2006 (běžný dodatek GURI č. 100 ze dne 2. května 2006), ve znění nařízení s mocí zákona č. 70 ze dne 13. května 2011 (GURI č. 110 ze dne 13. května 2011, s. 1), přeměněné na zákon zákonem č. 106 ze dne 12. července 2011 (GURI č. 160 ze dne 12. července 2011, s. 1, dále jen „legislativní nařízení č. 163/2006“) v Itálii upravuje všechny postupy při zadávání veřejných zakázek v odvětvích stavebních prací, služeb a dodávek.
- 7 Legislativní nařízení č. 163/2006 obsahuje ve své části II mezi pravidly použitelnými nezávisle na výši smlouvy článek 38, který stanoví obecné podmínky pro účast na postupech při zadávání koncesí a veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby. Článek 38 odst. 1 písm. i) tohoto nařízení stanoví:

„1. Z účasti na postupech při zadávání koncesí a veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby jsou vyloučeny následující osoby, zakázky na subdodávky nemohou být zadány následujícím osobám ani smlouvy týkající se těchto zakázek nemohou uzavřít následující osoby:

[...]

- i) které se dopustily vážných porušení pravidel použitelných v oblasti úhrady příspěvků na sociální zabezpečení podle italských právních předpisů nebo právních předpisů státu, v němž jsou usazeny, o kterých bylo pravomocně rozhodnuto.“
- 8 Článek 38 odst. 2 uvedeného legislativního nařízení vymezuje kritérium závažnosti porušení pravidel použitelných v oblasti úhrady příspěvků orgánům sociálního zabezpečení. V podstatě stanoví, že pro účely čl. 38 odst. 1 písm. i) tohoto legislativního nařízení se za vážná považují porušení, která brání vystavení jednotného dokumentu o řádném hrazení sociálních příspěvků (documento unico di regolarità contributiva, dále jen „DURC“).

- 9 Porušení právních předpisů, která brání vystavení DURC, jsou vymezena ve vyhlášce ministerstva práce a sociálního zabezpečení týkající se právní úpravy jednotného dokumentu o řádném hrazení sociálních příspěvků (Decreto del ministero del lavoro e della previdenza sociale – che disciplina il documento unico di regolarità contributiva) ze dne 24. října 2007 (GURI č. 279 ze dne 30. listopadu 2007, s. 11). Článek 8 odst. 3 této ministerské vyhlášky stanoví:

„Pouze pro účely účasti na zadávacím řízení málo významný rozdíl mezi dlužnými částkami a uhrazenými částkami, pokud jde o každý orgán sociálního zabezpečení a každou příslušnou pokladnu, nebrání vystavení DURC. Rozdíl, který je menší nebo se rovná 5 % mezi dlužnými částkami a částkami uhrazenými pro každé období výplaty odměny nebo příspěvkové období anebo v každém případě nižší než 100 eur, není považován za vážný, a to bez ohledu na povinnost platby výše uvedené částky ve lhůtě třiceti dnů po vystavení DURC.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 10 Comune di Milano vyhlášením zakázky zveřejněným dne 6. června 2011 zahájila zadávací řízení na zadání zakázky, jejímž předmětem jsou „opravné práce a instalace zařízení proti vniknutí na obytných objektech ve vlastnictví obce Milán“, která měla být zadána podle kritéria nejnižší ceny na základě hodnoty zakázky vyčíslené na 4 784 914,61 eur.
- 11 Vyhlášení zakázky výslovně ukládalo, aby všichni uchazeči pod trestem vyloučení prohlásili, že splňují obecná kritéria pro účast na zadávacím řízení, tak jak jsou uvedena v článku 38 legislativního nařízení č. 163/2006.
- 12 Konsorcium Libor podalo žádost o účast na zadávacím řízení a prohlásilo na základě čl. 38 odst. 1 písm. i) tohoto legislativního nařízení, že „se nedopustilo vážných porušení pravidel použitelných v oblasti úhrady příspěvků orgánům sociálního zabezpečení podle italských právních předpisů, o kterých bylo pravomocně rozhodnuto“.
- 13 Na konci řízení Comune di Milano zakázku zadala konsorciu Libor a toto rozhodnutí mu oznámila přípisem ze dne 28. července 2011. Následně zkontrolovala uvedené prohlášení uchazeče, jemuž byla zakázka zadána. Za tímto účelem od příslušného správního orgánu získala DURC, z něhož vyplývá, že konsorcium Libor v okamžiku podání žádosti o účast v zadávacím řízení neuhradilo své sociální příspěvky, jelikož v požadovaných lhůtách neprovedlo úhrady týkající se měsíce května 2011 ve výši 278 eur, odpovídající celkovým příspěvkům dlužným za tento měsíc. Konsorcium Libor tuto částku uhradilo se zpožděním dne 28. července 2011.
- 14 S ohledem na toto porušení povinnosti vyplývající z DURC Comune di Milano zadání s konečnou platností ve prospěch konsorcia Libor zrušila a toto konsorcium z řízení vyloučila. Jako uchazeče, jemuž bude zakázka znovu zadána, určila společnost Pascolo Srl.
- 15 Konsorcium Libor proti tomuto rozhodnutí podalo žalobu na neplatnost u Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia, v níž zejména uvedlo, že čl. 38 odst. 2 legislativního nařízení č. 163/2006 je neslučitelný s unijním právem.
- 16 Předkládající soud uvádí, že se na dotčené zadávací řízení nevztahuje směrnice 2004/18 v rozsahu, v němž je hodnota zakázky dotčené ve věci v původním řízení nižší než prahová hodnota stanovená v čl. 7 písm. c) této směrnice. Má však za to, že toto zadávací řízení má přeshraniční význam, takže podle judikatury Soudního dvora musejí být dodržena základní pravidla Smlouvy o FEU. V tomto ohledu vyjadřuje pochybnosti ohledně slučitelnosti čl. 38 odst. 2 legislativního nařízení č. 163/2006 se zásadami proporcionality a rovného zacházení podle unijního práva.

- 17 Podle předkládajícího soudu má uvedené ustanovení tím, že zavedlo čistě legální kritérium „závažnosti“ porušení povinnosti hradit příspěvky, za účinek, že je veřejný zadavatel zbaven jakéhokoli diskrečního prostoru pro uvážení k určení, zda jsou splněna kritéria pro účast vztahující se k neexistenci nedoplatků sociálních příspěvků. Takové vyloučení by bylo samo o sobě slučitelné s unijním právem v rozsahu, v němž by posilovalo rovné zacházení mezi jednotlivými hospodářskými subjekty účastnícími se zadávacího řízení.
- 18 Předkládající soud si však klade otázku týkající se slučitelnosti kritérií stanovených vnitrostátním zákonodárcem se zásadou proporcionality. Uvádí, že podmínka týkající se toho, že určitý podnik plní své povinnosti placení sociálních příspěvků, byla zavedena s cílem ověřit spolehlivost, obezřetnost a serióznost podniku-uchazeče, jakož i jeho korektní chování vůči vlastním zaměstnancům. Předkládající soud si klade otázku, zda pokud jde o specifické zadávací řízení, porušení této podmínky skutečně představuje významnou indicii o nedostatečné spolehlivosti podniku. Jedná se totiž o abstraktní kritérium, které nezohledňuje charakteristické rysy specifického zadávacího řízení, které se týkají předmětu a skutečné hodnoty tohoto řízení, jakož i velikost obrátu a hospodářské a finanční kapacity podniku, který se dopustil daného porušení právních předpisů. Kromě toho vyloučení podniku z účasti na zadávacím řízení je nepřiměřené v případech, kdy se jako ve věci v původním řízení porušení povinností týká nevýznamné částky.
- 19 Předkládající soud dále vyjadřuje pochybnosti, pokud jde o soudržnost podmínek týkajících se vyloučení ze zakázky z důvodu nezaplacení sociálních příspěvků s podmínkami týkajícími se nesplacení v daňové oblasti, podle nichž jsou kvalifikována jako vážná pouze porušení povinností, která se týkají částky přesahující 10 000 eur.
- 20 Za těchto podmínek se Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Brání zásada proporcionality vyplývající z práva usazování a zásad zákazu diskriminace a ochrany hospodářské soutěže podle článků 49 [SFEU], 56 [SFEU] a 101 [SFEU], jakož i zásada odůvodněnosti zahrnutá v zásadě proporcionality, vnitrostátním právním předpisům, které jak pro veřejné zakázky překračující prahovou hodnotu [Evropské unie], tak pro veřejné zakázky nepřekračující prahovou hodnotu považují za vážné porušení právních předpisů v oblasti úhrady příspěvků, o kterém bylo pravomocně rozhodnuto, když jeho výše přesahuje prahovou hodnotu 100 eur a zároveň přesahuje 5 % rozdílu mezi dlužnými částkami a zaplacenými částkami, pokud jde o každé období výplaty odměny nebo příspěvkové období, s následnou povinností z toho vyplývající pro veřejné zadavatele vyloučit ze zadávacího řízení uchazeče, který je odpovědný za takové porušení, bez posouzení jiných aspektů specificky vypovídajících o spolehlivosti dotčeného uchazeče jako smluvního partnera?“

K předběžné otázce

- 21 Úvodem je třeba uvést, že i když – jak otázka zmiňuje – se vnitrostátní právní úprava dotčená ve věci v původním řízení použije na zadávací řízení, jejichž hodnota je jak vyšší, tak nižší než prahové hodnoty veřejných zakázek stanovené v článku 7 směrnice 2004/18, je hodnota veřejné zakázky dotčené ve věci v původním řízení nižší než hodnota stanovená v tomto čl. 7 písm. c).
- 22 Kromě toho jak ze znění této otázky, tak z vyjádření předkládajícího soudu, která jsou shrnuta v bodě 18 tohoto rozsudku, vyplývá, že si tento soud klade konkrétně otázku týkající se toho, zda vnitrostátní právní předpisy dotčené ve věci v původním řízení dodržují zásadu proporcionality.
- 23 Podstatou předběžné otázky tohoto soudu tedy je, zda články 49 SFEU, 56 SFEU a 101 SFEU, jakož i zásada proporcionality musejí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která – pokud jde o veřejné zakázky na stavební práce, jejichž hodnota je nižší než prahová hodnota definovaná v čl. 7 písm. c) směrnice 2004/18 – zavazuje veřejné zadavatele k tomu, aby z postupu

zadávaní takové zakázky vyloučili uchazeče, který je odpovědný za porušení právních předpisů v oblasti úhrady příspěvků na sociální zabezpečení, pokud rozdíl mezi dlužnými částkami a uhrazenými částkami je vyšší než 100 eur a zároveň vyšší než 5 % dlužných částek.

- 24 Na úvod je třeba připomenout, že použití této směrnice na veřejnou zakázku je podmíněno tím, že odhadovaná hodnota této zakázky dosáhne relevantní prahové hodnoty stanovené v článku 7 uvedené směrnice. V opačném případě se použijí základní pravidla a obecné zásady Smlouvy, za předpokladu, že má dotyčná zakázka nepochybný přeshraniční význam zejména s ohledem na svůj rozsah a na místo plnění (v tomto smyslu viz zejména rozsudek Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce a další, C-159/11, EU:C:2012:817, bod 23 a citovaná judikatura). Přísluší předkládajícímu soudu, aby existenci takového významu posoudil (v tomto smyslu viz rozsudek Belgacom, C-221/12, EU:C:2013:736, bod 30 a citovaná judikatura).
- 25 I když veřejná zakázka na stavební práce dotčená ve věci v původním řízení nedosahuje prahové hodnoty definované v čl. 7 písm. c) téže směrnice, je proto v rozsahu, v němž má předkládající soud za to, že tato zakázka má nepochybný přeshraniční význam, třeba konstatovat, že se ve věci v původním řízení použijí uvedená základní pravidla a uvedené obecné zásady.
- 26 Pokud jde o ustanovení Smlouvy, na něž předkládající soud odkazuje, taková situace spočívající ve vyloučení z postupu při zadávání veřejné zakázky, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, nepředstavuje dohodu mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě ve smyslu článku 101 SFEU. Takové vnitrostátní ustanovení, jako je ustanovení dotčené ve věci v původním řízení, tedy není namístě přezkoumávat s ohledem na tento článek.
- 27 Naproti tomu – jak vyplývá z bodu 2 odůvodnění směrnice 2004/18 – k zásadám vyplývajícím ze Smlouvy, které musejí být při zadávání veřejných zakázek dodrženy, patří zejména zásady svobody usazování a svobodného poskytování služeb, jakož i zásada proporcionality.
- 28 Pokud jde o články 49 SFEU a 56 SFEU, z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že tyto články brání veškerým vnitrostátním opatřením, která – i když se použijí bez diskriminace na základě státní příslušnosti – mohou státním příslušníkům Evropské unie zakázat výkon svobody usazování a volného pohybu služeb zaručených těmito ustanoveními Smlouvy nebo tomuto jejich výkonu bránit či jej učinit méně zajímavým (viz zejména rozsudek Serrantoni a Consorzio stabile edili, C-376/08, EU:C:2009:808, bod 41).
- 29 Pokud jde o veřejné zakázky, je v zájmu Unie v oblasti svobody usazování a svobodného poskytování služeb, aby zadávací řízení bylo otevřeno co nejširší možné hospodářské soutěži (v tomto smyslu viz rozsudek CoNISMa, C-305/08, EU:C:2009:807, bod 37). Použití takového ustanovení, jako je ustanovení dotčené ve věci v původním řízení podle čl. 38 odst. 1 písm. i) legislativního nařízení č. 163/2006, které z účasti na postupu při zadávání veřejných zakázek na stavební práce vylučuje osoby, které se dopustily vážných porušení vnitrostátních pravidel použitelných v oblasti úhrady příspěvků na sociální zabezpečení, může zabránit co nejširší možné účasti uchazečů na zadávacích řízeních.
- 30 Takové vnitrostátní ustanovení, které může zabránit účasti uchazečů na veřejné zakázce mající nepochybný přeshraniční význam, představuje omezení ve smyslu článků 49 SFEU a 56 SFEU.
- 31 Takové omezení však může být odůvodněno v rozsahu, v němž sleduje legitimní cíl obecného zájmu a dodržuje zásadu proporcionality, tzn. je způsobilé zaručit uskutečnění tohoto cíle a nepřekračuje meze toho, co je k jeho dosažení nezbytné (v tomto smyslu viz rozsudek Serrantoni a Consorzio stabile edili, EU:C:2009:808, bod 44).

- 32 V tomto ohledu z předkládacího rozhodnutí nejprve vyplývá, že cílem sledovaným důvodem vyloučení z veřejných zakázek definovaným v čl. 38 odst. 1 písm. i) legislativního nařízení č. 163/2006 je ověřit spolehlivost, obezřetnost a serióznost uchazeče, jakož i jeho korektní chování vůči svým zaměstnancům. Je třeba mít za to, že ověření, že uchazeč takové vlastnosti má, představuje legitimní cíl obecného zájmu.
- 33 Dále je třeba konstatovat, že takový důvod vyloučení, jako je důvod stanovený v čl. 38 odst. 1 písm. i) legislativního nařízení č. 163/2006, je způsobilý zaručit uskutečnění sledovaného cíle, jelikož nedoplatek hospodářského subjektu na příspěvcích na sociální zabezpečení svědčí o nespolehlivosti, neobezřetnosti a neserióznosti tohoto subjektu, pokud jde o dodržení jeho zákonných a sociálních povinností.
- 34 Konečně pokud jde o nezbytnost takového opatření, je třeba zaprvé uvést, že definice přesně stanovené prahové hodnoty pro vyloučení z účasti na veřejných zakázkách, a sice rozdílu mezi částkami dlužnými z titulu sociálních příspěvků a uhrazenými částkami ve výši přesahující 100 eur a zároveň 5 % dlužných částek obsažená ve vnitrostátní právní úpravě, zaručuje nejen rovné zacházení s uchazeči, ale rovněž právní jistotu, a sice zásadu, jejíž dodržování představuje podmínku proporcionality restriktivního opatření (v tomto smyslu viz rozsudek *Itelcar*, C-282/12, EU:C:2013:629, bod 44).
- 35 Zadruhé je třeba stran úrovně uvedené prahové hodnoty pro vyloučení, jak je definována ve vnitrostátní právní úpravě, připomenout, že pokud jde o veřejné zakázky spadající do oblasti působnosti směrnice 2004/18, její čl. 45 odst. 2 ponechává použití případů vyloučení, které uvádí, na posouzení členských států, jak o tom svědčí výraz „[z] účasti na zakázce může být vyloučen“, který je uveden na začátku tohoto ustanovení a odkazuje zejména v písm. e) a f) výslovně na vnitrostátní právní předpisy [pokud jde o článek 29 směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. L 209, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 322), viz rozsudek *La Cascina* a další, C-226/04 a C-228/04, EU:C:2006:94, bod 21]. Kromě toho na základě druhého pododstavce tohoto čl. 45 odst. 2 musejí členské státy v souladu se svým vnitrostátním právem a s přihlédnutím k unijnímu právu upřesnit podmínky pro uplatňování tohoto odstavce.
- 36 Článek 45 odst. 2 směrnice 2004/18 tedy nezamýšlí jednotné používání důvodů vyloučení v něm uvedených na úrovni Unie v rozsahu, v němž členské státy mají možnost vůbec tyto důvody vyloučení nepoužít nebo je začlenit do vnitrostátní právní úpravy se stupněm přísnosti, který se může lišit případ od případu v závislosti na právních, ekonomických nebo sociálních okolnostech panujících na vnitrostátní úrovni. V tomto rámci mají členské státy pravomoc zmírnit nebo učinit flexibilnějšími kritéria stanovená v tomto ustanovení (pokud jde o článek 29 směrnice 92/50, viz rozsudek *La Cascina* a další, EU:C:2006:94, bod 23).
- 37 Článek 45 odst. 2 písm. e) směrnice 2004/18 přitom členským státům umožňuje, aby z účasti na veřejné zakázce vyloučily každý hospodářský subjekt, který nesplnil své povinnosti vztahující se k platbě příspěvků na sociální zabezpečení, bez stanovení jakékoli minimální částky nedoplateků na příspěvcích. Za těchto podmínek skutečnost, že se ve vnitrostátním právu taková minimální částka stanoví, představuje zmírnění kritéria vyloučení uvedeného v tomto ustanovení, a nemůže být tedy považována za překračující meze toho, co je nezbytné. To je *a fortiori* případ týkající se veřejných zakázek, které nedosahují prahové hodnoty definované v čl. 7 písm. c) této směrnice, a v důsledku toho nepodléhají zvláštním a přísným postupům stanoveným touto směrnicí.
- 38 Kromě toho přiměřenost prahové hodnoty týkající se úhrad příspěvků na sociální zabezpečení není sama o sobě dotčena skutečností, že prahová hodnota pro vyloučení stanovená ve vnitrostátním právu v případě nezaplacení daní a poplatků je – jak uvádí předkládající soud – značně vyšší než prahová hodnota týkající se úhrad příspěvků na sociální zabezpečení. Jak totiž vyplývá z bodu 36 tohoto rozsudku, členské státy mají možnost důvody vyloučení stanovené zejména v čl. 45 odst. 2 písm. e)

a f) uvedené směrnice začlenit do vnitrostátní právní úpravy se stupněm přísnosti, který se může lišit případ od případu v závislosti na právních, ekonomických nebo sociálních okolnostech panujících na vnitrostátní úrovni.

- 39 Kromě toho se taková situace liší od situace, v níž byl vydán rozsudek Hartlauer (C-169/07, EU:C:2009:141), v němž Soudní dvůr uvedl, že předmětná vnitrostátní úprava není způsobilá zaručit uskutečnění sledovaných cílů v rozsahu, v němž je nesleduje soudržným a systematickým způsobem. Na rozdíl od právní úpravy přezkoumané v posledně uvedeném rozsudku je opatření, které je předmětem projednávané věci v původním řízení, založeno – jak vyplývá z bodu 34 tohoto rozsudku – na objektivních, nediskriminačních a předem známých kritériích (v tomto smyslu viz rozsudek Hartlauer, EU:C:2009:141, bod 64).
- 40 Z toho vyplývá, že takové vnitrostátní opatření, jako je opatření dotčené ve věci v původním řízení, nelze považovat za opatření překračující meze toho, co je k dosažení sledovaného cíle nezbytné.
- 41 S ohledem na všechny předcházející úvahy je na položenou předběžnou otázku třeba odpovědět tak, že články 49 SFEU a 56 SFEU, jakož i zásada proporcionality musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která – pokud jde o veřejné zakázky na stavební práce, jejichž hodnota je nižší než prahová hodnota definovaná v čl. 7 písm. c) směrnice 2004/18 – zavazuje veřejné zadavatele k tomu, aby z postupu zadávání takové zakázky vyloučili uchazeče, který je odpovědný za porušení právních předpisů v oblasti úhrady příspěvků na sociální zabezpečení, pokud rozdíl mezi dlužnými částkami a uhrazenými částkami je vyšší než 100 eur a zároveň vyšší než 5 % dlužných částek.

K nákladům řízení

- 42 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl takto:

Články 49 SFEU a 56 SFEU, jakož i zásada proporcionality musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která – pokud jde o veřejné zakázky na stavební práce, jejichž hodnota je nižší než prahová hodnota definovaná v čl. 7 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1177/2009 ze dne 30. listopadu 2009 – zavazuje veřejné zadavatele k tomu, aby z postupu zadávání takové zakázky vyloučili uchazeče, který je odpovědný za porušení právních předpisů v oblasti úhrady příspěvků na sociální zabezpečení, pokud rozdíl mezi dlužnými částkami a uhrazenými částkami je vyšší než 100 eur a zároveň vyšší než 5 % dlužných částek.

Podpisy.